

tagne af den nugjældende Børnepligtslov, og de ville maaskee nok faa correct udtrykke Tanken som de Udtryk, der for Diebliffet findes i Lovens § 33: „at indfinde sig til de Døvelser, der maatte blive anordnede“; jeg skal saaledes for mit Vedkommende ikke have Noget imod, at dette Endringsforslag bliver vedtaget.

Indenrigsministeren ad interim:

Hvad angaaer de til dette Affnit stillede Endringsforslag, da er der en Samstemning mellem begge mine Colleger, Riggsministeren og Justitsministeren, om paa det Bestemteste at fravaade dem; jeg er ogsaa selv saa personlig overbevist om, at de stillede Endringsforslag ikke ere hensigtsmæssige, at jeg synes, at det er umuligt andet end, at jeg maa kunne overbevise de Herrer, som høre mig, om, at jeg har Ret i den Henseende; naturligtvis kan jeg ikke overbevise de Herrer, som ere fraværende og som først komme tilstede, naar der skal stemmes. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) troer jeg vil være enig med mig i, at det er Monarchiets lovgivende Myndighed, der har at bestemme, af hvilken Regemsbeskaffenhed Mandstabet skal være; han maa være enig med mig i, at Monarchiet maa have Magt til at bestemme, hvilken Høide den Udsfrevne skal have, om han enten skal være 61½, 61 eller 60 Tommer; men jeg tvivler heller ikke paa, at den ærede Rigsdagsmand vil være fuldkommen enig med mig i, at Monarchiet ogsaa maa kunne stille bestemte Fordringer med Hensyn til Mandstabs Moralitet. Monarchiet maa f. Ex. kunne sige til Kongeriget: Det Mandskab, som du stiller, tager jeg ikke imod, naar de Vedkommende have været i Forbedringshuset, (Tscherning: Nei!). So, det staaer i Loven; men Monarchiet maa derfor ogsaa være berettiget til at sige: „Jeg tager ikke imod Folk, naar de have været straffede for Tyveri, naar de have gjort sig skyldige i en i det Offentliges Mening vanærende Handling. Jeg er som sagt overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand er enig med mig i, at Monarchiets lovgivende Magt er berettiget til at bestemme, af hvilken Beskaffenhed Mandstabet skal være, og det ikke alene, hvad Regemsdygtigheden an-

gaaer, men ogsaa, hvad Moraliteten angaaer. Nu forholder det sig saaledes, at efter de tidligere gjældende Regler vil der i et vist Antal af det udsfrevne Mandskab være et vist Antal, som har gjort sig skyldigt i visse Forseelser; man kan med mathematisk Sikkerhed oplyse, at der f. Ex. blandt 5,000 Mand i Gjennemsnit vil være saa og saa Mange, der have gjort sig skyldige i Tyveri, i voldsom Udsfærd, i Politiforseelser o. s. f. Der er altsaa ved Hæren efter de gjældende Bestemmelser, der forøvrigt ere eens for alle Landsdele, af det udsfrevne Mandskab visse Procenter, som paa en eller anden Maade have slige uønskelige Egenstaber; men Følgen af det af den ærede Rigsdagsmand stillede Endringsforslag vil være, at Procentantallet af disse uønskelige Personer vil stige i en uforholdsmæssig Grad; istedetfor at Monarchiet vil fra Kongeriget blandt 5000 Mand, f. Ex. faae 10, der have gjort sig skyldige i Tyveri, kan det meget let hændes sig, at det efter denne Bestemmelse kan faae 100; istedetfor tidligere maaskee kun 10, der havde gjort sig skyldige i voldelig Udsfærd, da kunde det nu faae 50 o. s. v. Altsaa ville de af den ærede Rigsdagsmand foreslaaede Bestemmelser kunne indvirke paa Hærens Sammensætning og gjøre, at dens moralske Beskaffenhed bliver en anden. Forholdet imellem de, om jeg saa maa sige moralske Elementer i Hæren og de Elementer, som Hæren finder uønskelige, vil blive et andet, og, hvad der jo er endnu værre, det vil kun være Tilfældet med een Afdeling af Monarchiets Hær, nemlig den, der kommer fra Kongeriget, medens de Afdelinger, der komme fra de andre Landsdele, ville staae over den i Hæderlighed. — Ligesom nu Riggsministeren efter min Mening er berettiget til at forlange, at der ikke træffes saadanne Bestemmelser, hvorved Mandstabs Hæderlighed kan gaae ned under en vis Gjennemsnitsstørrelse, saaledes er det ogsaa i Kongerigets Interesse, at de Tropper, som det sender, ikke i Hæderlighed staae under de Tropper, der komme fra de andre Landsdele. Jeg vilde ansee det for at være i høi Grad uønskeligt, om det Mandskab, der kom fra Kongeriget, ikke var ligesaa hæderligt som det øvrige Mandskab, og jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand, naar han ikke seer paa den en-